

Oglas: pripravljana itd.
tiskaju i računaju se na temelju
običnog čimkili po dogovoru.

Noveći za predsjednika, oglase itd.
sačiju se napisom ili poloz-
nicom post. Štedionice u Beču
u administraciju ista u Puli.

Kod narudbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu
postu predsjednika.

Tko list na vrijeću ne primi,
neka to javi odpravnici u
otvorenom pismu, za koji se
neplaća poština, ako se izvana
ispisuje "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847-849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavač Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krimpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve polcvari". Narodna poslovica.

Izlazi svakog četvrtka u
11 sati prije podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju,
ne podpisuju netiskaju, a ne
frankirani neprimaju.

Predplata s poštarnom stoj: 10 K u obče, 1 K na godinu
ili K 5—, odn. K 2— na
pol godine.

Izvan carevine više poština.

Po jedini broj stoji 10 h. koli u
Puli, toli i izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Gajala br. 5 te prima stranke
osim nedjelje i svakog sata dan
od 11—12 sati prije podne.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru“

O djelovanju cestovnog odbora u Buzetu.

Kao druge pute, tako izvještujemo i
danas o djelovanju cestovnoga odbora u
Buzetu.

Taj cestovni odbor držao je dne 2.
decembra pt. god. sjednicu, u kojoj se
pretreslo obraćen, za god. 1898. i pro-
mican za god. 1900. Toj sjednici su pri-
stupovala i dva člana manjine t. j. nasti-
g. Antun Sestan iz Draguća i g.
Ivan Žigante iz Sovinjaka. Eto neko-
liko važnijih podataka iz te sjednice:

Obračun za god. 1898.

Na taj obračun stavili su članovi
manjine slijedeće opazke: radi previsokog
potroška na ceste:

1. Buzet — Motovun for. 380—
2. Roč — Vranja 314-05
3. Buzet — Roč 302-15
4. Počekaj — Dane 297 45/2
5. Buzet — Počekaj 171-70
6. Buzet — Osliči 36-60
7. Butari — Gradinjska 11-60
8. Hum — Roč (novi put) 96-70

Potrosilo se je dakle vrlo nerazumno, jer cesta Butari — Gradnja nije kraća od one, koja vodi iz Buzeta u Motovun, a ona iz Buzeta u Osliče je pak duža nego nova. Buzet — Roč i Roč — Vranja, a kolika je razlika u trošku?

Na žgđunu opazku članova manjine, počeo se izpričavati predsjednik g. Sandrin, da za cestu Butari — Gradnja nemaju dobiti kamena za tučnjak, i za to da neće tamo trošiti novca za los kamen. Iskrešnji bi bio stalnog g. predsjednika, kad bi bio kazao, da tamo neće trošiti, jer stanuju tamo sami Hrvati.

Ta njenju mora biti poznato, da nije bolji ni onaj tučnjak, što ga daje vozili sijori Zan i e to iz Draguća iz potoka pod Kovacićem do medje Cerovlja!

Za cestu Buzet — Osliči kušao se izpričati g. predsjednik tim, što je proticatio dekret zemaljskoga odbora, kojim je dignuta od cestovnoga odbora cesta po občini Svi Sveti do medje Račica, te proglašena občinskom.

Članovi manjine prosvjedovali su na-
dalje proti trošku od for. 96-70 za put
Hum — Roč, jer da taj nespada pod
cestovni odbor, i da postoji druga zaklada
za uzdržavanje istog. Toga mnenju bijahu i članovi većine.

Gradnje bez dražbe.

Članovi manjine prigovorili su, što je
bilo plaćeno Ivanu Timeusu iz
Opatije, for. 45-60 za gradnju lica jednog
mostića (trombina) i korita, iz kojega se
izlijeva voda u potok kraj Draguća (mjesto
Jeličić). Isti su prosvjedovali, neštijeni
odobriti toga potroška radi toga što je
previsok, poglavito pak, što ne bijnje
ova radnja stavljenja na dražbu.

Na to je odgovorio g. predsjednik,
da bi on bio stavio tu radnju na dražbu,
ali da ga je zemaljski odbor ovlastio, da
tu radnju povjeri Ivanu Timeusu za na-
vedenu svotu od for. 445-60.

Pre skup šljunka.

Cestovni odbor platio je Matu i An-
tonu Ogrin za 128 kupovu šljunka for.

313-60, a Ivanu Bužanu za 153 kupa-
šljunka for. 232-95. Po tomu dodje sto-
jali svaki kup okolo for. 2-50.

Članovi manjine prigovorili su tomu
potrošku navedši, da je bivši predsjednik
cestovnoga odbora g. Franjo Flego platio
jednak šljunk na istom mjestu po for.
1-30—1-50 po kupu. Razlika je dakle
manjana 1 for, po kupu. Odalle sledi,
da g. predsjednik nemisli na Štednju i da
na taj način neće biti dosta niti 40%
nameta za popravljanje cesta, a kamo li
10 ili 20%, kako se je do sada plaćalo.

Nadzor cest. radnja.

Članovi manjine prosvjedovale proti
tomu, što je predsjednik povjerio izpla-
ćivanje radnika Ivanu Pavletiću, cestaru
na cesti Roč; nadalje što je isti povjerio
novac i radnju nekonu Ivanu Brajkoviću
(Tonela) iz Dana i Ivanu Sestanu iz Dra-
guća. Taj posao bi morao povjeriti
članovom cestovnoga odbora, i to na Krasu
g. Matu Sankoviću iz Dana; na cesti Buzet
— Roč g. Josipu Turkoviću: na cesti
Roč — Vranja g. Antunu Fabrišu i na
cesti Buzet — Draguć — Cerovlje g. Antunu
Sestanu iz Draguća, jer će oni, kao članovi
po gotovo bolje nadzirati svaki popravak
i svaku gradnju, nego li privatne osobe.

G. predsjednik obećao je, da će se u
buduće toga držati, a tako i mora biti,
jer bi inače pokazao, da mu netreba od-
borskih članova nego da mu glasuju za
povjerenje naleta.

Proračun za god. 1900.

Kod razprave o proračunu za god.
1900. opažaju naši članovi, da ne treba
povistiti nameta od 20 na 25%, kako to
predsjednik zahtijeva. Na to je pristala i
većina na predlog naših, te će za ovu godinu
ostati namet od 20%. Kasnije biti će
i niži, a pamačnom upravom moglo bi se
i više prištediti.

Priobćenja.

Predsjednik priobćil, da je zemaljski
odbor opredio 2000 for. za put Hum —
Roč; u tu svrhu da je poslano vrhu toga
zeta, odbor prošle godine for. 1500, dakle
ukupno for. 3500; uz to je potrosio pre-
dsjednik na onaj put for. 1700 od svote,
od for. 2000, što ih je dao zem. odbor
za ostecene celogolja kolara. Potrošeno je
dakle svega for. 5200 za ogranic ceste
Hum — Roč.

Mine zavijamo Humljonom na gradijni
put, jer su oni u tom pogledu doista
zapusčeni, ali mislimo, da bi bilo pravo, da
se prije gradnje ograniči puta iz Humna
na Blatnu Vas na Šefcu, nego bi onaj na
Roč. Čudimo se, da se ne može izjaviti
tačno koliko namene gradnje.

Po tomu, što zem. odbor siplje iz
širokog rukava tolake hiljade za onaj ma-
leni ogranic puta Hum — Roč, vidi se, da
imade zemaljska zaklada doista novca za
puteve i ceste. Radi toga se nadamo, da
će protegnuti svoju ruku i na novu Krasu
koji smo zapuščeni sa putem: još više
nego Humljani. Molimo občinsko glavarstvo
da priskrbí čitav prije, da se
učini načrt i proračun troška za put
iz postaja Lupoglavu preko Krasa na Laniseć
— Podgačce, Prapocić — Klenošćak do kola
iz Bresta, i kroz Racuva — Razpor —
Trstenik do kola iz Dana. Taj put bio bi
obče koristan za celi Kras, jer bi se spojio
sa cestom, koja vodi iz Buzeta u Podgorac.
Mi nezauzivamo, da nam zem. odbor
grad celi put ka Humljonom, već čemo
sam raditi koliko nam bude moguće, a
za ostalo, da nam dudu podpore.

Preporučamo zem. odboru, da proskebi
čim prije, da se sagradi cesta od Osliči
do Buzeta, ali ne kroz Segari na Kotle,
kako misli predsjednik dr. Sandrin, nego,

ako hoće da bude ta cesta na obou korist.
neka se gradi kroz Prodane — Marine
na Nežicu (Marušić) jer bi k istoj padali
svi ogranic občinskih puteva, Juradi, Ra-
čice, Prodani, Vrb, Mrčanegla, Sv. Dunat.
Podrebar te svih ostalih selih tih poreznih
občina.

Na rieč gosp. predsjednika, koji je
pročitao jutin dekret, da cesta od Buzeta
na medje Račice ne spada pod cestovni
odbor, prosvjedovali su naši članovi do-
kazav, da ista mora biti primljena opet
pod cestovni odbor, jer je ova najstarija
u Istri; te se je prije za nju skribila pre-
tura, a poslike bi primljena pod cestovni
odbor sve do sada. Ona je uvrštena kao
kotarska cesta u službenom popisu kotar-
skih cesta dne 28. maja 1890. Ta cesta
dolazi u svim popisima kotarskih cesta
sto ilj je izdao zemaljski odbor a zadnji
put izvješć zemaljskog odbora na zem-
aljski sabor o svojem djelovanju kroz
god. 1898. Napokon iztaknuše, da je ta
cesta zakonom od 14. maja 1876. br. 16.
proglašena cestom obće koristi. Na žalost
našu taj opravdani zahtjev naših članova
nije zadobio većine glasova.

Iz Lošinja u Ameriku.

Dragi moj Mikula! Objećal sam
u zadnjem pismu, da će ti se brzo opet
oglasiti, i ivo me da izpunim svoje obe-
ćanje. Ti prepričujući, da pušti beć
nuskupiš pak da ih brzo posađe doma,
daru sam štil u jednom talijanskom foju,
da će nas komun imati sigurno 68 milijardi
K potroska, a dohodak da je ner nekih
42 milijardi. Kako vidis još njim fali ne-
bore priko 25 milijari. Ma lako zato, to
te pokupit z adicijonal. Tako su gospoda
odredila, a pantalon paga. Svaki zna, da
kade se mora trut, se mora trut, ma
ja pitam: za ke babe dušu te oni potratiti
oni 68 milijari? Leta su kakova su, pak
če nebi mogli promisiti prija nego to
praskaju na milijari? Meni još gre sve na
pamet, da te oni sigurni učinj još jenu
peškariju. Laho gospodi kredit adicijonal; oni
imaju alti u kartelih, ali vaši vaporili
svoje milijari, a na vapori dobivaju još od
guverna plaću, a neplaćaju ni soldina ni
kontribuciju, ni adicijonal. Tako bih i
ja znal, ma siromak ki ima dvi gredje
kućice i dvi masline, bez prisanka mu
gredni nikli monitoriji, sad plati ovo sad
plati ono, a nezna ni zač plaća, ni koliko
ima plati. Ki trati tuje pinezi, mora dobro
promisiti prije nego strati, i nesni po-
trati ludo ni jedan jedini heler. A naši
poglavar, brate, ala to ti diši simo toliko,
tamo toliko, kako da bi ono bila njihova
starina kuju jin je pustil pokojni did.

I još jednu lipu ču ti povit. Triestini
su stavili u glavu, da te niku skulu, ma
za tu koko mi povidaju, da se razum, da
se oči nekih sto milijari na godišće. Bone
svaki je gospodar od svoga, pak neka
Triestini davaju ako imaju zdokle, ma mi
nismo ni u stanju ni u dužnosti da njim
davamo. Epur ti morem povit, da naš
komun dava 400 kruna na godišće za tu
skulu. „Il veterano Hrelić“ je pital po-
teštu ako su zapisali on import, i da za
ljubav Božju nepozabu poslat oni soldi
u Triest. Venerando II Hrelić! Caspeti,
kako je to lipo rečeno, a ti, moj Mikula,
ako nezauzimš ča će reć to Venerando
Hrelić, pitaj kogod, pak ćeš razumit
da je to vero lipo. Do sada smo ga zvali
Cente Hrelić, a odsada ćemo ga zvat Vene-
randu Hrelić. Drugi put ćemo se malo
s tim Venerandom zabaviti. A sada reci:
mi: sam junil, al ne, pravo kad sam ti
rekal, da gledas nakupit puni lir, pak je
pošalji ženi da plati adicijonal i za gos-
podski plaće i za frieslinske skule.

Ma hen sve je to niš. Laho za adi-
cional, kad su oni od Unioneve dopusili,
da mogu ovoga mesopusta va njihovoj
sali lancat i oni ki nisu sociji. Laho za
adicijonal kad se more lancat va sali
Unijanov! I veruj mi, nač će se beduinov,
ki nerazumu manov, ma te se skoržit,
kad ne буду imali s čim palentu zaslit
kako ni ja. Neka otvaraju vrata svoje sale,
i neka mamu koliko njim draga, ma neće
namamit nijednoga, ki jima dva zrna soli
v glavi. Potel je svit olvarat oči.

Za danas dosli, moj Mikula, a nadaj
mi se brzo opet. Pozdravlja te Tvoj pri-
jatelj Martin.

DOPISI.

Lošinj, 9. prosinca 1899. Po rodovih
njihovih poznat éte ih. Tako svako drvo
dobro, red dobar radja, a zlo drvo rod
za radja. — Ovako nas uči sveti Evan-
đelje. — U kolaru lošinskog, osobito u
nekoj predjeli, kao na primjer Malo
selo, Čunski, Nerezine itd., zadnjih desetak
godina na pregršt sijalo se je djavolsko
sjeme, koje je počelo davati svoj rod.
Sijale su to ruke, koje bi bile morale i
po božoj i po ljudskoj pravici sijali
sasvim drugo sjeme, i u tom upravo je
sva grijusoba tega djela. Desetak je godina,
da se u Lošinju svaku najgoru mor-
alnu propašću nazivala „un bravo uomo“, „un
galantuomo“, samo ako je bio pri-
pravran da se nabaci najgudnijim kleve-
tama na Hrvate. To je bio sistem, koji
još djelomice traje. Još i sada nalaze amo
tamo zugovora proti zavodnicu tijudi žena:
još je u naših stranah moguće, da nadje
uporista propalo cijeljade, koje izdaje svoju
najsvjetlijie zakletve i ruši mir u svojoj i
tudjio kući. I sve se to radi naime neke
starodrevne kulture. Evo takav je bio
moral, koji se je širio na ovih stranah, i
to od ljudi, koji su po svojem družvenom
polozaju imali posve drugi zadatak.

To je sjeme počelo davati svoj rod.
U Malom selu protekla je pred godinu
kr. iz hrvatskoga srca, koje je probola
občinska sablja. Sada je opet zakrvavila
javna cesta u Nerezinah, a ta je krv opet
protekla iz hrvatske glave.

Evo 16. studenoga oko sata poslije
ponoći bio iz busije napadnut Ivan U.
Zorović i udaren kamenom u glavu. One-
sviesticu se, bio je na snrt izprobijan i
zviceri napadac pustio ga je valjda samo
kad je mislio, da već nije duhat. Samoju
je pala na nekoga Pietra Rimbalda, (Bio
je ovih dana na Rovinjskom sudu riješen
radi pomanjkanja svjedočanstva. Op. ur.) sto
se odnike u Nerezinu doselio, koji je bio
nekoliko dana i u zatoru, a sada je opet
na slobodi. Medjutim bio krivac tko mu
drago, ovaj je dogodaj samo posledica
onih odnosa, koje gori izložimo.

Zaista divni odnosi! Damas ina-
pova, koji ubijaju Hrvate i misle da su
time stečeli zasluge za nekoga: sutra će
se naći drugi lovor, koji će zapaliti kuću
svome protivniku i mislit će, da je time
zaslužio načelniku stolice, i tako će se
napred mutiti javna svies, tražeći zasluge
u zločinib. Nevarnijmo se, sjeme mora da
doneše svoj plod. Pitajmo samo: kada je
to kliki svećenik po volji? Kada je tali-
janas. On može inače biti oejedjeni
družveni talog; on može pokrasti na de-
setke hiljada erkenogona novca, ali neka

bude samo talijanski, i on je „un buon ed esemplare sacerdote“. — Kada je učitelj na mjestu? Kada je talijanski. On može biti najveći intrigant; u školi može sve zapustiti, ali samo neka psuje Hrvate, eto ga „un bravo e zelante maestro“.

Kada je činovnik vriđan? Kada se dade izpod ruke voditi od najzagrženijih strančara. I tako redom; jedini način, da se njima ugoditi, jest prisjeti na njihovu volju. Onda je oprosteno svako zlo!

A nevarljivo se, neukti svjeti vidi sve to, pak se prema toj posijanoj nauci i ravna. Ta evo imamo i kruplnih dokaza.

Pak one iste ruke, koje su ovuda onakvo sjeme posijale, bile bi ga sijale i dalje i druguda da jim nismo na vremenu pristim dali!

Počujmo taj korov, dok smo na vremenu. Neko bi bili ni težko. Ljudi naučeni živiti od tajnih podpora, klonuti će, tek jimi tih u istinu nestane.

Kako smo počeli, tako činio i zaključiti riećima evandjeliste Mateja, glava VII. „Po rođovih njihovih poznat ćeće jih. Svako dobro drvo rođove dobre radja, a zlo drvo rođove zle radja. Svako drvo, koje ne radju roda dobra, posjeći će se i u ogran baciti. Po rođovih dake njihovih poznat ćeće jih.“

Iz Vrpinčine. Evo me gospodine urednici molbom, da uvrstite ovu par redaka u Vaš cjenjeni list. Uzprkos tolikim i tolikim spatkama naših kletih neprijatelja, koji se već dulje vremena bave u našoj hrvatskoj Liburniji — i naših domaćih izroda — bezvjerujući, mi — Vrpinčani — ipak se mičemo, hvala Bogu. Danas imade nas na stotine (a pred dvije — tri godine bilo desetak dobromislećih rodoljubnih duša), koji se ne smramimo svojeg milovučnog hrvatskog jezika, već ga vruće ljubimo — nebojmo se pred svjetom izpovijedati, da smo istarski Hrvati. Imade ih ovde još mnogo i innog žaliboga, koji uz zdrave oči, ipak neće da vide. Mi ih ponuđemo, al i nadamo se i to ēvrstom nadom, da će u nedalekoj budućnosti uviditi, da su krovom slazon kročili.

A sada da vidimo, kako se mičemo. Naše podružnice družbe sv. Cirila i

Metoda, najine mužku i netom ustrojena zenska, pribrede su „božićnim“ (božićno drvo) u proslavlju petdesetogodišnjice Nj. V. na korisi sironašne školske djece: „u Poljanah na badnjak, a na Vrpinču na staru godinu sa upravo lepim uspjehom. Bilo na zabavi, koli na Vrpinču toli u Poljanama neodekivano — uz svu školsku djece — mnogo naroda. I taj narod nije zašto, što je prisustvovao tim krasnijim koristnim zabavama. Mnogo toga video i čuo, što doselje nije imao prilike da vidi. Na Vrpinču započe zabava svečanim govorom g. župnika A. Ellnera, u Poljanah g. kapelana Milivoja Barbica. Narod je bio već tim govorima zadovoljan, u kojim im veličastna gg. svećenici biraničima orisale život našeg premilostivog cara i kralja. Na koncu tih govorova, čuo se na dugo i široko trokratni gromoviti „živo“ kralj. Zatim školska djece zapjevale „Bože živi“. Narod je bio veoma odusevijen. — Divili su se deklamacijama, što ih deklamiraju školska djece, presefilo nas je pjevanje onih slijnih gřaha. A što da rečemo o prestavacima? Drobne devojčice i maleni dječaci predstavljali na način, da bi se oponesli u ovećem mjestu, gdje su ljudi vieni sličnim igricama. A komu čest i hvala? U prvom redu čestnoj gg. svećenicima, a u drugom i gg. učiteljima. Samo dalje, kad se dade! Zabave dovršile su s pjevanjem „Lijepa naša domovina“ te dijeljenjem darova.

Jos nešto! Tom prigodom pokazala se za prvi put i vrpinčko-punjanski tamburasi — diletanči. Živili! Brzo nam prošlo — strelinice — vrijejme na tim zabavama. Čula se sveobčina hyala sa željom, da se što slična česće upriče. Sada pak nebi skodito malo nauka onim zavedenim, sličnim dušama, koji su bili očevideći tih zabava. Zar ne, tij se inaili prigodu vidjeti, te se osvjeđočiti, da se vas time nije prodavalio, već vam se izkazivala samu krišćansku ljubav do vase djece, te ljubav do našeg liepog jezika, koji bi nam rado ugrabil naši krvni neprijatelji! Vašim neprijateljima vjerujete, a one, koji plantele od ljuhavi do vas — vase sreće — do vašeg roda i jezika pak klevećete, kamenjujete, po sudovima nedužne tjerate, na nje pučate, te sve njihove plemenite nakane krivo tunućete. Hoćeće li se već jednom opameti?

Mi vam oprštamo, jer znamo, da ste zavedeni, za to se i ravnavo po onoj:

„Tko tebe kamenom, ti njega bljebom.“

Pistola.

Politički pregled.

U Puli, dan 17. januara 1900.

Austro-Ugarska. Javno delovanje naše monarhije usredotočuje sada u delegacijama u Beču. Prošloga čedna bješće koli u austrijskoj toli u ugarskoj delegaciji važnijih izjava obizrom na izvanjsku politiku Austro-Ugarske. Nas zanimaju osobito izjave koli ministra za izvanjske poslove, toli one pojedinih delegata o trojnom savezu. Njemački delegati u austrijskoj delegaciji i vladini pristaše u ugarskoj delegaciji izjavile su bezuvjetno za savez sa Italijom i Njemačkom, dokim su se nekoji opozicioni delegati u ugarskoj delegaciji izjavili proti tom savezu, a u austrijskoj nekoji slavenski, napose češki delegati samo uvjetno. Ovi iztakoše naime, da naša monarhija žrtvuje svoje trgovacke i obrtničke probitke ostaloj dvojici saveznika, te da je jedino njima trojni savez od koristi. Važna je bila izjava delegata Ferjančića u sjednici od prošle slobote, koji je izrazio više želja, koje se tiču naših južnih krajeva. Obzirom na Bosnu i Hercegovinu kazao je on, da bi se one pokrajine imale posve utjeloviti monarhiji, jer su one i u kada spadale kraljevini Hrvatskoj,

Spominjući odnosa u Primorju reče dr. Ferjančić, da su Hrvati i Slovenci na jadranskom moru ugroženi od Talijana i Niemaca. Za te Slavene povećala se pogibelj pod zaštitom trojnoga saveza. Govornik opisuje obširno narodnostne odnose u Primorju te traži zaštitu Hrvata i Slovenaca u interesu same monarhije.

Vitez Körber, komu je najmijenj sastav novoga ministarstva, vjeća marljivo koli sa prvac desnice, toli sa onimi lievice. Po najnovijih vještih imalo bi biti ovako novo ministarstvo: dr. Körber predsjednictvo i unutrašnje poslove; grof Welsersheim zemaljska obrana; dr. Bohm-Bawerk finansije; dr. Hartel bogoslovje i nastava; grof Goëss trgovina; barun Spens-Boden pravosudje; dr. Wittek željeznice; barun Giovannelli poljodjelstvo; vitez Chlendowski, dr. Czichlarž i dr. Rezek ministri bez listinca.

Hrvatski sabor sastao se u ponedjeljak, da nastavi svoje razprave, koje je prekinuo prije božićnih blagdana. Na dnevnom redu prve sjednice bijaše nastavak razprave o zemaljskom preračunu. Osim izvestitelja govorili su u toj sjednici opozicioni zastupnici proti proračunu.

Srbija. Srbski kralj bio je kako se čini, boraveć nedavno u Beču, obećao dvorskim krugovom, da će za pravoslavne božićne blagданe pomilovati odsudjenike, koji sjede u zatvoru radi tobožnjeg atentata na kralja Milana. Tih blagdanu su prošli a pomilovanju još uvek neima. Reci bi, da se samo ministarstvo pomilovanju protivi, dokim ga vruće zagovara kraljica Natalija.

Ruska. Ruski car Nikola poslao je svomu ministru za izvanjske poslove grofu Muravjevu vrlo laskavopisno, u kojem mu priznaje, izvanredne zasluge za njegovu izvanjsku politiku u Europi i u dalekih stranah iztoka. Radi toga izriče car svomu prvomu savjetniku priznanje i iskrenu zahvalju.

Engleska. Sa englesko-afričkog bojišta dolaze vesti, da se obje ratajuće stranke pripravljaju na odlučnu bitku. Novi zapovjednik engleskih četa stigao je u Afriku i

započeo svoje težko posljansvo. Englezi pomiču se proti Afrikancima, koji će ih bez dvojbje junački dočekati na bojnom polju.

Franina i Juriba.

Fr. Ča bi reć, da su proti Bartoliću talijanski kopači va Rovinje?

Jur. Za znaju, da je on gospodin i da s gospodan drži.

Fr. Tako su ti mačji po Kastavčine gospoda?

Jur. Bora su, nemoti su neme, ke vole tuju za gospodara lego svojga za brata.

Fr. Mošćenički prodanac se tuži tršćanskemu Abreću, da se tamo va crkve hrvatski piva i moli.

Jur. Pak ča ima Abreć s našem crkvama?

Fr. Koliko i on mošćenički, dolepuh.

Jur. Varavente prodanci i Abreji su i va starenu teštamente va crekav nos zbadali.

Fr. Ja, dokle jih ni Isus s korbačom van spučal.

Jur. Tako bi meritalo storit i današnjim prodancem.

g. Rocco hrvatski ili slovenski jezik, koj mora absolutno poznavati kađe upravitelj onoga uređa u hrvatskom kolaru.

Zupnikom u Barkovljaku kraj Trsta imenovan bijaše veleč. g. Ante Kjuder, sada župnik u Tivjanu. Čestitamo srađeno našim čestitom Barkovljandom, što su kočnjo uđeli uznarni duh, pastira.

Biskup Šterk x Goriel. Prošloga čedna posjetio tršćansko-koparski biskup presv. g. A. Šterk njeg. uzorost kardinala Missia u Gorici, koji se je nedavno povratio iz Rima, gdje je primio kardinalski klobuk od sv. oca Lava XIII.

„Edinost“ izlazi od 1. t. mj. u početnom formatu svaki dan — osim nedjelja i praznika — u 6 sati na večer. Predplatni stoji na god. 24 kruna, na $\frac{1}{2}$ god. 12, na $\frac{1}{4}$ god. 6, na mjesec 2 K.

Na djelo! Pod tim naslovom čitamo, u cjenjenoj „Edinosti“ poziv na sve naše rodoljube Trstu, okolicu Istri, da mnogobrojno pristupe kao članovi u naše političko društvo „Edinost“. Ovo društvo kaže pisac — nemože činiti tuđesko, ako nedoviba podporu od naroda. Već samo imena osoba, koje stoje na čelu toga društva, kažu nam, koliko bi učinilo to društvo za našu narodnu stvar u Trstu i Istri, kad bi ono imalo dosti sredstava — kako ih žalibote neima! A koliko bi bilo imalo da bi svatko učinio svoju dužnost! Nezatna je srotica, koja bi rođajubi imali žrtvovati, pak ipak su riedki, koji to čine!

Prijatelji i rođajubi! Pomožite naše političko društvo, ažiželite, da se obratimo do dušmanskih navalja. Svatko neka žrtvuje polag svojih sata. Tko nemože žrtvovati 12 kruna, neka žrtvuje 6 ili barem 2 na godinu.

Nove članove polit. društva „Edinost“ prima društveni blagajnik g. Ante Bogdanović, ulica Stadijan br. 8 u Trstu.

Furlani proti vinskoj klanzali.

Nedavno sazvao je državni zastupnik veleč. g. Zanetti svoje bijaće u Korminu (Furlaniju), da im položi račun o svojem djelovanju na carevinskom vietu u Beču. Tom prigodom bijaše prihvaćeni predlog, da zastupnik Zanetti sazove, čim prije drugi sastanak u Gradišći, gdje bi se izabrojao poseban odbor, koji bi imao sazvati prsvjet proti obnovljivoj ugovori, sa Italijom, u koliko se tiče taj nesretne vinske klanzule.

Zemaljski namet u Istri. Zemaljski odbor za Istru opunomoćen je privremeno pobirati za god. 1900. slediće namet:

1. 35% na sve izravne realne poreze, te 45% na neizravne osobne poreze, u koliko isti nisu oslobođeni nameta u smislu zakona od dne 24. junija 1898. — zam. br. 20.;

2. namet 100% na potrošaruu od vina i mesa;

3. porez po K 3-40 od svakoga hektolitra na malo prodanoga pira, te po K 20-04 od svakoga hektolitra na malo prodanog žestokih piјaca, navedenih u zakonu od dne 18. maja 1875., drž. zak. br. 84, član. I. B. II. odst. 1; te po K 13-06 od svakoga hektolitra na malo prodanog žestokih piјaca, navedenih u istom zakonu; članak I. B. II. odst. 2.

Porez na pivo i na rakiju nesmije se pobirati niti, kad se priprede u m. uvoza. Isto tako je rakija oprošćena od zemaljske poreze u svih slučajevih, u kojih se za istu neplaća državni porez po § 5. zakona od dne 20. junija 1888.

O djelovanju zlosretne „Legi Nacionalne“. U talijanskim novinama čitamo, kako neuorno radi zlosretna „Legi“ za odnaranje naše djece u Primorju. Iz tajnikova izvještaje vidimo, da je ravnateljstvo „Legi“ i ove godine dal podporu zakladi za ustrojenje talijanskoga sveučilišta u Trstu. Isto ravnateljstvo podupire djece talijanske realne gimnazije u Pazinu; daje podpore sveučilišnim djakom, koji se pripravljaju za profesuru iz talijanskoga jezika. Učiteljskim kandidatidom daje godinice 7000 for. podpore. Ona uzdržava talijansku školu; U sv. Krizu (tršćansko-okošku); kod sv. Kolombana (na Koparsčini); u sv. Nedjelji (Labinici); u Homu (občina Buzet); u Ždrenju (občina Oprtalj); u Podgori kod Gorice; u Devinu. Ona uzdržava nadalje djece i tržiće u sv. Krizu, Pazinu, na Soškem Mostu, Sočeniku, u Podgori i u Devinu. Konacno gradi novu školu u Robcu (na Labinštini); dograđuje školu u sv. Krizu, te dieli među školskim mladež knjige, svakojaka učila, odjela, hranu itd.

Proti oviljkoj agitaciji, za odnaranje naše djece i proti oviljkom sredstvom težko nam je odoljeti, ako nam prijatelji braća iz vana nepriskoče na pomoć.

